

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul

Ai nevoie de multă învățătură, Ierusalime. Te-aș ridica pe nori, că e greu pe pământ. Ți-aș arăta mai mult pe cele de sus, și de la ele pe cele de jos, că mare este vremea Scripturilor Mele din zilele tale, și tu ești încă micuț, poporul Meu. Ai nevoie de multă învățătură, că ești micuț, Ierusalime, și nu știi să te înveți singur, iar Eu te-aș învăța și te-aș tot învăța din zori și până-n zori, ca să te ocrotesc sub învățătura Mea și să-ți vestesc prin ea lucrarea Mea și lucrarea ta, și să te ocrotesc din zori și până-n zori, poporul Meu.

Are nevoie omul de pe pământ de multă învățătură, Ierusalime. Se apropie învierea morților, și omul de pe pământ se tot ascunde de venirea Mea, și Eu trebuie să vestesc pământul că vin ca să-Mi împlinesc Scripturile cele pentru vremea aceasta, și încă o dată să le vestesc pe ele, ca să le știi tu, și să le știe omul de pe pământ, poporul Meu. Sunt în sfat ceresc în mijlocul tău, grăind din Scripturi, că omul nu mai vrea să le creadă și apoi să le aștepte. Dar Eu sunt cuvânt pe pământ în mijlocul tău, și grăiesc cu tine, și îi dau omului de pe pământ grăirea Mea cu tine, ca să știe el că Eu sunt pe pământ învăluit în cuvânt, și Îmi pregătesc venirea și Îmi pregătesc coborârea cu sfinții, că Eu, cu ei vin, în zeci de mii, precum este scris. Amin.

Te învăț să-ți faci pernuță din cuvântul Meu de peste tine și să te închini la ea când te culci și când te scoli și când ți-e somn și când ți-e veghe, că Eu nu mai pot fără tine și nu mai am stare când văd Scripturile cele pentru vremea aceasta, și când văd sfinții cum se scoală pentru venirea Mea, și când văd pe îngerii venirii Mele gata să trâmbițeze ridicarea morților pentru ziua venirii Mele, poporul Meu.

Te-aș ridica pe nori, că e greu pe pământ și nu mai am loc să pun piciorul pe așternutul pe care Eu l-am zidit. Mă uit cu jale fără de margini ce a făcut omul pe pământ, că și-a ridicat și își tot ridică peste tot case, și scrie omul pe ele numele Meu, și Eu nu pot intra în ele cu învățătura Mea, că e prea multă desfrânare și e prea multă slavă deșartă, și nici muștrarea nu-și mai poate face loc spre pocăință, și omul nelegiurii își face casă și se ascunde în ea cu slava lui cea de la trufia lui, și cu slava lui cea de la omul cel fără de învățătură, și Eu nu mai am unde să pun piciorul de multa desfrânare de pe pământ, de multa trufie din om, poporul Meu.

Nu mai am ce să-i fac omului decât venirea Mea. Nu vreau însă să-Mi spună el că n-a știut de ea, că Eu sunt un Dumnezeu drept, și nimic n-am făcut încă din vecii până n-am vorbit cu Tatăl, și apoi până n-am vorbit cu omul. Omul de azi dă să uite vorbirea Mea cu omul, dar Eu am vorbit cu omul mereu, mereu pe pământ, și n-a fost pământul fără Dumnezeu pe el, și n-a fost pământul fără om pe el de când Eu, Domnul, l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea uitându-Mă la Mine ca să-l fac pe el așa cum se uită un om priceput la facere la alt om ca să facă un trup după chipul lui. O, e prea multă desfrânare în om ca să mai pot face Eu facere din om! Pot însă să cuvintez peste om și să-l fac din cuvânt, și apoi să-l fac și din trupul lui, și greu îi mai este facerii Mele pe pământ peste om, fiindcă n-am unde să pun piciorul și să stau pe așternut și să învăț mulțimile să vină la Mine, să vină la apă, și să ies cu apă în calea omului, că nu mai știe omul ce înseamnă om. Mă plâng ție cu jale, poporul Meu, că omul nu mai știe ce înseamnă om, iar Eu vin și tot vin venind cu venirea Mea, și nu mai găsesc om pe pământ, că nu mai este credință, poporul Meu. Din credință vreau să-l fac pe om; din propovăduire și din credință; din duhul pocăinței și din duhul proorociei, și apoi din Duhul Sfânt. Amin.

Orice om are nevoie de unealtă când lucrează, când face ceea ce face. Așa am Eu nevoie de tine, Israele de azi. Am nevoie să fii după chipul și asemănarea Mea, și îți trebuie mereu pe Domnul peste tine, mereu, mereu învățătura Mea, poporul Meu, să Mă văd cu ea în tine, și să se

uite omul la tine și să-L vadă pe Dumnezeu și să-L facă în el cu cuvântul Meu cel de peste tine, căci cuvântul Meu zidește pe om, și nu se poate zidi omul pentru Mine decât cu cuvântul Meu. Amin.

Voi nimici toată, toată minciuna de pe pământ, toată facerea omului care-l înșală pe om ca să nu mai caute el spre Făcătorul cerului și al pământului și al omului. Mi-e prea milă de om. Nu mai știe omul ce înseamnă om, dar Eu, Domnul și Făcătorul, am lucrul Meu de facere peste tine, poporul Meu, și vreau să te înveți tu facerea Mea, și vreau s-o înveți, și numai Duhul Sfânt să-ți fie ție unealta de învățat facerea, poporul Meu. Te-am învățat mereu, mereu, și tu de aceea știi. Te-am învățat să nu Mă cauți nicăieri, că Eu aștept lângă tine și înăuntrul tău, și ți-am spus că împărăția Mea este înăuntrul tău, numai s-o păzești și s-o lucrezi, așa cum i-am spus Eu omului cel zidit de mâna Mea. Te-am învățat să fii, și te voi învăța încă până ce tu vei fi atât cât vei putea să-Mi spui tu Mie: „*Eu sunt cel ce sunt*“. Amin, amin, amin.

Vin, poporul Meu, în cartea ta cu Mine cu cel ce Eu l-am iubit atât de mult și cu care Eu am cuvântat după înălțarea Mea la Tatăl despre vremea venirii Mele de acum.

O, fiilor care-Mi primiți cuvântul, Ioan cel iubit atât de mult de Mine e mereu, mereu atât de aproape de voi, iar duhul lui e în Duhul Meu când Eu grăiesc vouă și peste pământ. El atâta iubire vă dă cât voi abia puteți duce, că Eu l-am iubit cât nu vă pot spune, și tot așa vă iubesc și pe voi, și tot așa vă iubește și el, că mult a așteptat el venirea Mea de azi în cuvânt, fiindcă Eu i-am spus lui că încă o dată va mai vorbi pe pământ. El stă în durerile voastre și vi le face bucurii, iar cu mânuțele vă umple mereu de binecuvântări și de mângâieri, că grea e calea voastră cu Mine, și el stă cu voi sub cruce și nu vă lasă, cum nici pe Mine nu M-a lăsat, că Mi-a fost fiu dulce de tot, și așa Îmi este și de lângă voi, căci taina lui e mare în el, și se numește taina iubirii Mele în om. V-am dat atâta dragoste în voi cât i-am dat și lui. V-am iubit cât pe el și v-am luat în iubirea Mea, că mult ați stat și stați lângă durerea Mea, și cu ea în voi, și mult treceți prin ea, și ea prin voi, așa cum toate durerile Mele treceau prin inimioara lui cea plină de Mine. Viața lui eram Eu. Ardeam în el cu dragostea Mea în dragostea lui, și el era taina iubirii. Amin, amin, amin.

– *O, bunule Doamne, bunule Învățător! Ce să fac să moștenească omul viața Ta așa cum am moștenit-o eu? Ce să fac să moștenească omul viața cea fără de moarte așa cum eu am luat-o de la Tine? O, ce să fac? Ard de dor după om cu arsura Ta și stau în cele ce nu se văd și ard lângă poporul Tău și ard în cei ce sunt din partea Ta cuvântul Tău peste Israel. Stau în cele ce nu se văd și îi mângâi pe ei și le dau din viața mea și din inima mea, că ei trec prin dureri, și ele îi fac frumoși, și atât de frumoși, Doamne! Cine este cu ei seamănă cu ei și ia din duhul lor cel pus de noi în ei. Dar cel mai mult le spun celor de lângă ei să ia din duhul umilinței din ei, ca să ai Tu pentru ei îngeri de lângă ei, și să fie ei trupul îngerilor, căci îngerașii cei buni ai Tăi stau nedespărțiți de ei și își fac lucrarea iubirii și a veghii cea pentru ei și pentru tot poporul Tău, Doamne. Iar eu grăiesc poporului Tău cel de lângă ei așa cum grăiam celor ce-i iubeam acum două mii de ani învățându-i taina iubirii, și așa le spun:*

Iubiților, trăiți în iubire și îndrăzniți pentru ei și pentru voi și pentru noi cu voi înaintea Domnului, căci am spus atunci: «Dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăzneală la Dumnezeu, și orice cerem primim de la El, fiindcă păzim cuvântul Lui, și cele plăcute și iubite de El facem». Să ne păstrăm în Duhul Lui, căci prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi, din Duhul pe Care ni L-a dat, așa încât să nu dăm crezare oricărui duh, ci să cercetăm duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă e prea mare minciuna de pe pământ și omul de pe pământ, iubiților. Iar voi în aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu, și orice duh care nu mărturisește pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antichrist, și aceia sunt din lume, și de aceea grăiesc ca din lume, și lumea îi ascultă. Dar noi suntem din Dumnezeu, și cine-L cunoaște pe El ascultă de noi, și din aceasta cunoaștem Duhul Adevărului și duhul cel rătăcit. Dar Dumnezeu

ne-a iubit, și Îi suntem datori să ne iubim unii pe alții, și El rămâne în noi, și dragostea Lui în noi este desăvârșită.

O, să-i spuneiți poporului cel sfințit de Domnul că fiindcă El ne-a dat din Duhul Său, de aceea cunoaștem că rămânem în El, și El în noi, și noi am cunoscut și am crezut iubirea pe care El o are către noi. El este iubire, iar cel ce rămâne în iubire, rămâne în El, și El în acela rămâne. Amin.

O, mincinos este cel ce urăște pe fratele său și zice că Îl iubește pe Dumnezeu, pe Care nu-L vede! Dacă el nu-l iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să-L iubească pe Dumnezeu, Care stă nevăzut? Iar El ne-a dat poruncă și a zis: «Cine iubește pe Dumnezeu, să iubească și pe fratele său». Amin.

O, Ierusalime, o, iubiților, cine crede în El are cuvântul Tatălui care a mărturisit pentru Fiul Său, iar cine crede în Fiul Său are această mărturie în el însuși. O, iubiților, cine nu crede în cuvântul Lui, care este cu voi, acela nu dă crezare lui Dumnezeu, și L-a făcut mincinos pe El pentru că n-a crezut în mărturia Tatălui pentru Fiul Său. Iar mărturia este că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este Fiul Său. Amin. Aceasta vă spun ca să știți că aveți viață veșnică; iar încrederea către El este aceea că dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă, El ne aduce nouă cererile pe care I le-am cerut. Amin.

O, iubiților, treceți din trup în duh, că eu aceasta am făcut. Treceți și iar treceți, ca să vedeți pe cele ce nu se văd, și pe cele ce se văd de către om. Treceți din trup în duh, dar cu Domnul, că El v-a învățat pe voi cum vă primește pe voi, și a zis: «Cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur și tâlhar, iar cel ce intră prin ușă, păstor este oilor, și acelaia portarul îi deschide, și oile ascultă glasul lui, și pe oile sale le cheamă pe nume și le mână afară. Și când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, căci oile îi cunosc glasul, iar după un străin ele nu merg, și fug de el, fiindcă oile nu cunosc glasul străinilor».

O, ce frumos trebuie voi să înțelegeți pe toate ale Domnului, și să nu le uitați apoi, iubiților! O, ce frumos îi învățam eu pe creștinii de atunci peste care lucrăm lucrul împărăției cerurilor și le spuneam așa: «Cine nu face dreptate și cine nu iubește pe fratele său, nu este din Dumnezeu, și prin aceasta cunoaștem pe fiii lui Dumnezeu și pe fiii diavolului». Și iarăși le spuneam: «Să nu iubim cu vorba, ci cu fapta și cu adevărul, și în aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom afla odihnă sufletelor noastre în fața Domnului, căci dacă inima noastră nu ne osândește, îndrăznim spre Dumnezeu, și orice cerem primim de la El, fiindcă facem cele plăcute Lui înaintea Lui».

Nădăjduiți în Domnul, căci cine își pune nădejdea în El, acela se curățește pe sine precum Domnul este curat. O, nu pentru că nu știți adevărul vă spun iarăși acestea, ci pentru că îl știți, și știți că nici o minciună nu vine din adevăr. O, ceea ce ați auzit de la început, să rămână în voi, ca să rămâneți voi în Fiul și în Tatăl. Iar ungerea pe care o aveți de la El în mijlocul vostru vă învață despre toate și n-aveți trebuință să vă învețe cineva că învățătura aceasta este adevărată și nu este minciună. O, rămâneți în El, ca să avem îndrăzneală când El Se va arăta și să nu ne rușinăm de El la venirea Lui. Amin.

Iar fiilor oamenilor și celor ce se dau între ei fii ai lui Dumnezeu, eu așa le spun lor: nu iubiți lumea și nici pe cele din ea, că dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este în el, fiindcă tot ce este în lume, pofta trupului și a ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, și sunt din lume, și lumea trece, și rămân în veac cei ce fac voia lui Dumnezeu. Amin.

O, ce dragoste am pentru voi, iubiților! Aș sta mereu cu Domnul lângă voi și le-aș vorbi și fiilor oamenilor, că Domnul mi-a spus că eu fi-va încă o dată să vorbesc popoarelor și neamurilor și multor împărați. Iar voi treceți din trup în duh, că mare este taina iubirii, și pe pământ nu mai este nimic din Dumnezeu. Dar voi treceți din trup în duh în mijlocul fiilor oamenilor și fiți aprinși în voi în taina iubirii. Amin.

O, stau în cele ce nu se văd și îi mângâi pe ei și le dau din viața mea și din inima mea, că ei trec prin dureri, și ele îi fac frumoși și atât de frumoși, Doamne! Cine este cu ei seamănă cu ei și ia din duhul lor cel pus de noi în ei. Ard de dor în ei în mijlocul poporului Tău care are în mijlocul lui ungera Ta care îi învață pe ei. Iar cel mai mult le spun celor de lângă ei, de lângă cei ce au ungera Ta care învață de la mijloc, să ia din duhul umilinței lor, ca să ai Tu pentru ei îngeri de lângă ei pentru lucrarea iubirii și a veghii pentru ei. Amin.

I-am mângâiat, Doamne, iar pe Israel l-am învățat, și le-am dat și fiilor oamenilor care au limbile lor și pe împărații lor. Și dacă Tu binevoiești, eu, cel ce n-am dezbrăcat trupul, căci Tu așa ai binevoit când ai plecat ca să Te tănuiești în Tatăl, aș veni să deslușesc precum este scris vremile cele de acum, ca apoi să Te lași văzut cu poporul Tău înaintea celor ce cred și a celor ce nu cred cuvântul Tău cel tainic care vine cu norii, precum este scris despre venirea Ta. Amin, amin, amin.

– O, ce mare mângâiere Mi-ai dat tu, copil al iubirii Mele, Ioan, ucenic al Meu și nedespărțitul Meu ucenic! Cât ai fost văzut de oameni și de ucenici, ai stat și cu ei și cu Mine, iar acum suntem îmbrățișați, și nimeni pe pământ nu știe taina ta, taina iubirii Mele în tine. Mi-ai adus mângâiere de la ei înăuntrul Meu, căci împărăția celor ce Mă au acum pe pământ cuvânt stând înaintea Mea când Eu vin, e în Mine împărăția lor, și îi port în ea. Eu cu împărăția Mea în ei, și ei cu împărăția lor în Mine. Sunt străpuși de dureri, dar sunt aleșii Mei și Mă slăvesc în ei cu slava cuvântului Meu, și îi dau poporului Meu din Duhul Meu și din duhul lor.

Tu cât ai stat cu trupul văzut între cei iubiți îi învățai iubirea și dorul de Mine, și de două mii de ani îi înveți pe cei ce sunt ca Mine și ca tine ca să aibă cei ce au, căci cei ce nu au, nu iau și nu au. O mulțime de inimi au mâncat cu inima din ei iubire și dor după cele din cer mai mult decât pâinea cea pentru ființă și s-au hrănit cu cuvântul vieții cel lăsat pe pământ prin voi, cei ce Mi-ați fost ucenici atunci. Dar acum Eu i-am dat drumul râului vieții pe care ți l-am arătat acum două mii de ani că va fi acum, și nu e om pe pământ să înțeleagă taina acestei iubiri care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul. Iar tu ești acum iubirea Mea peste pământ și curgi din Mine peste fiii iubirii, și iubirea își are soții ei, și ei îi mângâie pe ei, că ei trec prin durerile care-i fac frumoși pe ei, și atât de frumoși pe ei! Amin.

O, poporul Meu, stau în mijlocul tău și te învăț de la mijloc, că am ungera Mea peste cei ce te învață de la Mine ca să știi tu și să ai tu, poporul Meu. Stai descoperit înaintea Celui ce vede din cer și de pe pământ, căci Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce văd, poporul Meu cel mare, și poporul Meu cel mic.

O, dacă Eu zic ca omul ca să nu-l slăbesc pe omul cel din el, să nu zici că Eu nu știu, sau că nu văd, sau că nu aud. Eu, Domnul, Mă feresc de vina cea din om, dar Mă apropii de omul care-și dă la lumină vina sa cea ținută în el de întunericul din el, de judecata lui cea împotriva fratelui lui. Cine vrea să scape de vina cea din el, acela să nu judece pe nedrept pe aproapele său și pe Dumnezeu, și apoi va învia pe veci de veci. Amin.

Dar Eu vouă vă spun: iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu. Eu v-am învățat să-Mi cereți iertare pentru greșalele voastre atunci când voi iertați pe cei greșiți vouă, și v-am spus că această rugăciune este pentru ucenici, nu este pentru lume.

O, poporul Meu, să nu moară cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ, pentru pricinile mici care se ivesc când și când între voi din pizma diavolului, care de la început a fost rău.

O, poporul Meu, taina iubirii este lucrarea ta de acum și până la venirea Mea. Ea te ridică deasupra ta, și tu vezi ca Dumnezeu când ea te ține în ea; iar Eu sunt iubire, poporul Meu; blândețe și iubire sunt. Cărarea voastră spre Mine sunt Eu vouă, căci scris este: «*Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea*». Așa a spus ucenicul pe care Eu l-am iubit și l-am făcut de atunci între pământ și cer taina iubirii Mele și l-am ascuns în ea în mijlocul celor ce Mă iubesc ca și el de pe pământ. Amin.

Te cuprind în inima Mea, care este împărăția ta. Împărăția ta este înăuntrul Meu, poporul Meu Ierusalim, și tu trăiești în Mine, ca să fii asemenea Mie și să Mă vezi și să te văd, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26-09/09-10-2002